

powiatowy w Wejherowie oraz sejmik powiatowy b. powiatu w Pucku.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Prezes Rady Ministrów: *J. Piłsudski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*

229.

Rozporządzenie Ministra Reform Rolnych

z dnia 19 stycznia 1927 r.

o udzielaniu instytucjom upoważnień do wykonywania parcelacji nieruchomości ziemskich, oraz o nadzorze i o zasadach postępowania tych instytucji.

Na mocy punktu f ust. B art. 2 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o zakresie działania Ministra Reform Rolnych (Dz. U. R. P. № 90, poz. 706) oraz w myśl art. 62 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z r. 1926 № 1, poz. 1) zarządzam co następuje:

§ 1. 1) Wymaganego w ustawie z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej upoważnienia do zawodowego wykonywania parcelacji nieruchomości ziemskich udziela instytucjom i odwołuje Minister Reform Rolnych.

2) Upoważnienie może być udzielone na obszarze właściwości terytorjalnej jednego lub kilku okręgowych urzędów ziemskich. Minister Reform Rolnych może zażądać, aby instytucja upoważniona utworzyła w siedzibie wszystkich lub niektórych okręgowych urzędów ziemskich, objętych upoważnieniem, odrębne filje (oddziały), powołane do decyzji i prawnego występowania we wszystkich sprawach parcelacyjnych, wykonywanych przez instytucje w danym okręgu.

3) O udzieleniu instytucji upoważnienia, zmianie jego treści lub odwołaniu będzie ogłoszone w Monitorze Polskim na koszt instytucji.

§ 2. Instytucja, ubiegająca się o upoważnienie parcelacyjne, winna udowodnić:

- a) że akt prawny jej istnienia (statut) przewiduje przeprowadzanie parcelacji w myśl obowiązujących ustaw i rozporządzeń oraz zastrzega osobom, uprawnionym przez Ministra Reform Rolnych, prawo udziału w posiedzeniach wszystkich organów instytucji;
- b) że dla wypełnienia powyższego zadania posiada dostateczne podstawy organizacyjne, fachowe i finansowe, które Minister Reform Rolnych oceniać będzie w każdym przypadku indywidualnie.

§ 3. Jeżeli majątek własny instytucji nie zabezpiecza dostatecznie wobec urzędów ziemskich, wobec nabywców parcel oraz wobec właścicieli parcelowanych nieruchomości należytego przeprowadzenia podejmowanej parcelacji, może Minister Reform Rolnych zażądać złożenia przez instytucję na czas trwania parcelacji, niezależnie od gwarancji zastrze-

żonych w dotyczących parcelacji umowach komisowych, specjalnej gwarancji w postaci wyłączonego z obrotu danej instytucji kapitału, kaucji w odpowiednich papierach procentowych, zabezpieczenia hipotecznego, albo określonej poręki innej odpowiedniej instytucji finansowej lub samorządowej, uzależniając od wysokości i rodzaju złożonej gwarancji ogólny obszar gruntów, na którym instytucja może jednocześnie prowadzić parcelację.

§ 4. Instytucja, upoważniona do przeprowadzania parcelacji, obowiązana jest:

- a) przestrzegać ściśle postanowień ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej oraz będących z nią w związku rozporządzeń i przepisów;
- b) udzielać organom Ministerstwa Reform Rolnych wglądu we wszelkie akta i księgi, a zarazem udzielać wszelkich potrzebnych wyjaśnień i sprawozdań tak w biurach instytucji, jak i na miejscu parcelacji;
- c) zawiadamiać osoby, wskazane przez Ministra Reform Rolnych, o posiedzeniach wszystkich organów instytucji przynajmniej na 3 dni przed terminem tych posiedzeń z podaniem porządku dziennego; w razie spóźnionego doręczenia zawiadomienia osobom tym służy prawo żądania odroczenia posiedzenia lub zdjęcia z porządku dziennego niektórych spraw;
- d) prowadzić rachunkowość według wskazówek Ministerstwa Reform Rolnych.

§ 5. 1) Udzielanie przewidzianych w art. 62 ustawy o wykonaniu reformy rolnej zezwoleń na przeprowadzenie parcelacji nieruchomości ziemskiej oraz zatwierdzanie projektów parcelacji należy do prezesów okręgowych urzędów ziemskich, właściwych wedle położenia nieruchomości.

2) Zezwolenie na parcelację ma być udzielone w terminie i pod rygorem, przewidzianymi w art. 64 ustawy o wykonaniu reformy rolnej.

3) Jeżeli instytucja nie złożyła gwarancji w rozumieniu § 3 niniejszego rozporządzenia, może prezes okręgowego urzędu ziemskiego oprócz innych warunków, określonych w art. 62 ustawy o wykonaniu reformy rolnej — uzależnić udzielenie zezwolenia od złożenia przez instytucję kaucji na zabezpieczenie kosztów przeprowadzenia przez urząd ziemski lub Państwowy Bank Rolny parcelacji w myśl art. 63 ustawy o wykonaniu reformy rolnej. Kaucja, obliczana w stosunku do ilości hektarów parcelowanego obszaru wedle norm, określonych przez Ministra Reform Rolnych, ma być złożoną w Państwowym Banku Rolnym w listach zastawnych tego Banku według ich nominalnej wartości. Wysokość kaucji nie uszczupla prawa poszukiwania oznaczonych wyżej kosztów na całym majątku instytucji wedle istotnej wysokości tych kosztów. Zwrot kaucji nastąpi po przepisaniu na rzecz parcelacyjnych nabywców tytułów własności gruntów w stanie wolnym od obcych długów i ciężarów.

4) Prezes okręgowego urzędu ziemskiego odmówi zezwolenia na parcelację, gdyby zezwolenie to ograniczało lub uniemożliwiało zastosowanie do danej nieruchomości ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r.

o wykonaniu reformy rolnej, oraz może odmówić zezwolenia, gdy obejmowany do parcelacji obszar łącznie z nierozparcelowanym dotychczas przekracza normę, według której instytucja udzieliła gwarancji w myśl § 3 niniejszego rozporządzenia.

5) Organom Ministerstwa Reform Rolnych służy prawo dokonywania nadzoru w każdym stadium prac parcelacyjnych instytucji upoważnionej.

§ 6. 1) Przedstawiony przez instytucję do zatwierdzenia projekt parcelacji winien zawierać co najmniej podział obiektu parcelowanego na poszczególne działki z zachowaniem przepisów art. 47, 50 i cz. 1 art. 60 tejże ustawy i ze wskazaniem obszaru, cen i przeznaczenia kolonji i parcel.

2) Zgłaszane przy projekcie lub w toku wykonywania parcelacji wykazy nabywców zatwierdza prezes okręgowego urzędu ziemskiego w terminach i pod rygorem, wskazanymi w art. 64 ustawy o wykonaniu reformy rolnej, przyczem dotyczące tego zatwierdzenia orzeczenia prezesa okręgowego urzędu ziemskiego są ostateczne.

3) Przed hipotecznym przeniesieniem na nabywców prawa własności obowiązana jest instytucja przedłożyć prezesowi okręgowego urzędu ziemskiego sporządzone zgodnie z obowiązującymi przepisami dowody pomiarowe.

§ 7. 1) Instytucje upoważnione obejmują do parcelacji nieruchomości albo komisowo, albo przez nabycie na własność.

2) Ostateczna umowa komisowa może być zawarta dopiero po uzyskaniu zezwolenia na parcelację danej nieruchomości i zgodnie z warunkami tego zezwolenia. Równocześnie z zawarciem tej umowy ma być co do parcelacji na obszarze województw: lwowskiego, krakowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego wniesiony do właściwego sądu wnioski o uwidocznienie w księgach hipotecznych adnotacji w myśl ustawy z dnia 18 października 1921 roku w przedmiocie adnotacji hipotecznej zamiaru pozbycia nieruchomości drogą parcelacji (Dz. U. R. P. № 87, poz. 636). Na wcześniejsze wykreślenie tej adnotacji może instytucja zgodzić się jedynie za zezwoleniem okręgowego urzędu ziemskiego.

3) Zezwolenia na nabycie nieruchomości ziemskiej udzieli prezes okręgowego urzędu ziemskiego po uzyskaniu przez instytucję zezwolenia na parcelację danej nieruchomości.

§ 8. Przewidzianą w cz. 2 art. 62 ustawy o wykonaniu reformy rolnej opłatę za nadzór nad parcelacją ustala się w wysokości 1%. Wysokość opłaty tej może corocznie ulegać zmianie w granicach, określonych w cz. 2 art. 62 tejże ustawy.

§ 9. 1) Minister Reform Rolnych może w drodze corocznych zarządzeń ustalać wysokość zysku i kosztów administracyjnych instytucji upoważnionych. Wszelkie nadwyżki zysków ponad normy, ustalone przez Ministra Reform Rolnych, winny być przez instytucję przelane do kapitałów rezerwowych tej instytucji.

2) O ile instytucja przekroczy oznaczone przez Ministra Reform Rolnych normy zysku lub kosztów administracyjnych, to będą do niej zastosowane rygory, przewidziane w § 10.

§ 10. W razie uchybienia przez instytucję postanowieniom ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej lub niniejszego rozporządzenia oraz wszelkim w związku z niemi będącym przepisom, może Minister Reform Rolnych wstrzymać czasowo wydawanie instytucji zezwoleń na parcelację oraz ograniczyć lub odwołać już wydane upoważnienie do wykonywania parcelacji.

§ 11. 1) Upoważnienia do przeprowadzania parcelacji nieruchomości ziemskich, udzielone instytucjom na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów, zachowują swoją moc w ciągu 6 miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia; po tym dniu zezwolenia na parcelację (§ 5) instytucjom tym nie będą udzielane na podstawie dotychczasowych upoważnień.

2) W celu uzyskania nowych upoważnień na podstawie niniejszego rozporządzenia wspomniane instytucje winny przedłożyć Ministerstwu Reform Rolnych dowody, iż odpowiadają warunkom §§ 1 i 2 niniejszego rozporządzenia.

§ 12. W razie utraty przez instytucję upoważnienia niedokończonych przez nią prace parcelacyjne mogą być przez tę instytucję prowadzone dalej tylko za zgodą właściciela nieruchomości ziemskiej i na jego wyłączną odpowiedzialność.

§ 13. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dniu ogłoszenia; równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego z dnia 30 listopada 1922 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, o warunkach udzielania instytucjom upoważnienia do przeprowadzania parcelacji nieruchomości (majątków) ziemskich oraz o sposobie jej prowadzenia (Dz. U. R. P. № 112, poz. 1024).

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

230.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji

z dnia 16 marca 1927 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości, Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych o wprowadzeniu bezpośrednich komunikacji towarowych pomiędzy Polską z jednej strony a Czechosłowacją, Austrią, Węgrami, Włochami, Szwajcarią, Królestwem Serbów, Chorwatów i Słoweńców oraz Rumunją z drugiej strony.

Na mocy artykułu 4 punkt 8 i 9 ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. № 57, poz. 580) oraz artykułu 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Komunikacji (Dz. U. R. P. № 97, poz. 567), wprowadza się przepisy następujące.